

ustanovení mělo toliko dáti výraz další shodě, že má Dr. G. provést, čeho je třeba, by závazná již smlouva byla formálně sepsána a knihovně provedena. Názor rekursního soudu, že předložená listina již podle svého znění neobsahovala platný důvod k zápisu (záznamu) změny práva vlastnického, jest mylný. Právní důvod pro knihovní jednání podle § 26 druhý odstavec knih. zák. jest v listině výslovně udán, totiž směna nemovitostí. Neprávem se rekursní soud dovolává § 97 knih. zák. Z listiny samé nejde, že by povolení knihovního jednání pro žadatelku mělo býti závislé na vzájemném závazku, pro nějž bylo vyhrazeno současně knihovní jednání, a závislost ta neplyne ani z povahy směnné smlouvy, jež sama o sobě bez právě řečené výhrady nevylučuje, by každé ze smluvních stran nebyl povolen vklad (záznam) práva, jehož směnou nabyta, bez ohledu na právo ve směnné smlouvě nabyté druhou stranou.

Čís. 7971.

Bylo-li předmětem odpůřčí žaloby sice jen vzdání se odkazu pozůstalostní nemovitosti, avšak navržen-li v žalobní prosbě také výrok, že žalovaný odpůrce jest povinen svoliti, by věřitel k svému uspokojení vsáhl na právo z odkazu, jest splněn předpoklad pro povolení poznámky odpůřčí žaloby podle § 20 odp. řádu.

(Rozh. ze dne 19. dubna 1928, R I 281/28.)

V pozůstalosti po Dr. Cyrilu Z-ovi vzdal se jeho syn Cyril Z. práva z odkazu nemovitosti ve prospěch své matky Antonie Z-ové. Žalující banka, věřitelka Cyrila Z-a mladšího, domáhala se na Antonii Z-ové žalobou, by bylo prohlášeno, že právo z odkazu trvá a že žalovaná jest povinna trpěti, by žalobkyně k svému uspokojení vsáhla na právo z odkazu. Návrhu žalobkyně, by tato žaloba byla poznamenána v pozemkové knize, soud první stolice vyhověl, rekursní soud návrh zamítl. **Důvody:** Podle § 20 zák. ze dne 10. prosince 1914, čís. 327 ř. zák. lze poznamenati odpůřčí žalobu v pozemkové knize, ale jen za podmínek knihovního zákona. Podle tohoto zákona jest poznámka žaloby přípustna jen, když se napadá knihovní vklad nebo žádá se výmaz práva zástavního neb uznání věcného práva. Předpokládá se tedy vždy knihovní zápis věcného práva. Takového knihovního zápisu zde není. Zde jde jen o nárok proti obligačním závazkům, neboť po Dr. Cyrilu Z-ovi pozůstalost dosud skončena není a dědici dosud knihovního jmění nenabyli. V pozemkové knize je dosud jako knihovní vlastník zapsán Dr. Cyril Z.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Podle § 20 odp. ř. jest předpokladem poznámky odpůřčí žaloby toliko, že jest k provedení odpůřčího nároku třeba vykonati v knihovních

D ů v o d y:

vložkách zápisy. Potřeba tato v souzeném případě tu jest. Předmětem odporu jest podle žalobního návrhu sice jen vzdání se odkazu pozůstalostní nemovitosti, jež Dr. Cyril Z. zanechal svému synu Cyrilu Z-ovi a jehož se tento zřekl ve prospěch své matky, žalované Antonie Z-ové. Jest nesporno, že v čase žaloby odkaz ještě nebyl splněn. Cyril Z. ml. vzdal se tudíž jen nároku na odkaz, požadavku proti dědičce na vydání odkázané pozůstalostní nemovitosti a také žaloba odpůřčí směřuje v první řadě k tomu, by bylo prohlášeno, že právo z odkazu trvá. Prosažení tohoto odpůřčího plnění ovšem nevyžaduje knihovních zápisů. Ale žalobkyni jde hlavně o uspokojení pohledávky pomocí odpůřčího nároku a proto navrhla v žalobní prosbě také výrok, že žalovaný odpůřce jest povinen svoliti, aby věřitel k svému uspokojení sáhl na právo, tedy by uspokojení své pohledávky zpeněžením odkázané nemovitosti v cestě exekuce vymáhal. Provedení tohoto nároku žalobcova vyžaduje knihovní zápisy, neboť při vymáhání — zpeněžení — nemovitých věcí dojde nutně ke knihovní poznámce o zavedení dražebního řízení nebo vnucené správy (§§ 134 a 98 ex. ř.). Předpoklad § 20 odp. ř. pro poznámku odpůřčí žaloby jest tudíž dán. Nesejde na tom, že se uvedená knihovní jednání netýkají přímo nároku odpůřcova na obnovení nároku z odkazu proti dědičce, nýbrž jen jeho nároku na zpeněžení nároku odkazovníka, neboť také toto zpeněžení patří k provedení odpůřčího nároku žalobcova a zákon v § 20 odp. ř. nerozlišuje, nýbrž předpokládá toliko p r o v e d e n í odpůřčího nároku, k němuž jest třeba knihovního zápisu. Nelze také přehlížeti, že žalobci jde hlavně o to, aby svůj nárok na uspokojení z odkázané nemovitosti, jež jen vzhledem k odpůřčímu jednání dosud nemohl uplatnit, zajistil proti pozdějším knihovním nabyvatelům odkázané nemovitosti, a že účelem poznámky odpůřčí žaloby jest právě, by žalobce byl proti takovému nebezpečí chráněn. Rekursní soud zamítl proto návrh na poznamenání odpůřčí žaloby nepřáve.

Čís. 7972.

Důkaz krevní zkouškou.

Nelze připustiti důkaz, nabídnutý žalovaným ve sporu o uznání nemanželského otcovství v tom směru, že není otcem žalujícího dítěte, protože dítě přísluší k jiné krevní skupině než žalovaný.

(Rozh. ze dne 19. dubna 1928, Rv I 1852/27.)

Žalobě o uznání nemanželského otcovství a placení výživného bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto